

nok ogsaa beholde den Bestemmelse, at i Tilfælde af Fæstledighed maa det kun sælges til Fæsterens Livsvinger m. v., og hvis man satte en saadan Bestemmelse ind istedetfor den, der staar i fjerde Punktum af § 20, tror jeg ikke, at Godset vilde komme op i en højere Pris end efter Reglen, som den staar her.

S. C. D. Müller: Jeg har altid med Interesse set paa denne Lov, jeg har set paa den med Interesse, fordi den gjør Forsøg paa at løse en af Lovteparagraferne i Grundloven, og disse Lovteparagrafer forekomme mig at være den Gjenstand, som det iblandt alle ligger nærmest for den lovgivende Magt at synde med for Diebliffet. Lovteparagraferne have for mig Interesse fremfor noget Andet, enten saadan gjælder Lehnene, eller den gjælder Retspleien, eller den gjælder Folketirken. Derfor har jeg her med stor Interesse set paa, at denne Lovteparagraf nu maatte ogsaa nærme sig sin Afgjørelse, men derfor kan jeg ogsaa aldeles slutte mig til de Medlemmer, der mulig kunde være tilbøielige til at blive staaende ved Loven, som den foreligger, uagtet deres Duffter ligesom mit Duffte gaa længere end til en fakultativ Afløsning, idet de er kjende, at man for at komme til Maalet maa indskrænke sig til et Lovforslag paa det Grundprincip, som foreligger. Men derfor kan der jo gjerne — hvad ogsaa stemmer med Andres Udtalelser — være enkelte Punkter, som jeg kunde ønske, at Thinget vilde stænke en særdeles Opmærksomhed paa Lovens nu forestaaende Stadier. Der er blandt Andet det store Spørgsmaal, som har været reist i det andet Thing, om Udlændinges Stilling med Hensyn til Arv af Grevskaber, Baronier eller andre Majoratsgodser. Det udtales i det andet Things Betænkning, at den høitærede Regjering skal have Betænknelighed ved at modtage Bestemmelser, som kunde træde hindrende i Veien for Udlændinges Afgang til disse Godsets Besiddelse. Jeg kan ferstaa, at Regjeringen muligvis kan have Betænknelighed med Hensyn til Stamhuse, men det forekommer mig, at, naar man ser paa den ældre Lovgivning, saa maa absolut Betænkneligheden ved

at indskrænke Udlændinges Ret vige betydelig med Hensyn til Grevskaber og Baronier. Man maa jo huske paa, at, da Privilegierne for Greverne og Baroneerne bleve udstedte, var Kongen af Danmark og det kongelige Arvehus det samme som den danske Stat, og, naar man gennemlæser den Indledning, hvormed disse store Privilegier indledes, vil man finde, at denne udtryffeligt udtaler disse tre Sætninger med Hensyn til Greverne og Friherrerne, at de skulle offre Liv og Blod og Gods for Kongen og det kongelige Arvehus, at de af yderste Gvne og Formue skulle søge at forhindre Skade og Forskærv for Kongehuset, og at de sig stedse i Kongens Tjeneste uforsvunden skulle lade bruge inden saavel som uden Riget. — Det ses deraf, at man i sin Tid har givet Lehn- og Friherrerettighederne med en ganske bestemt Bevidsthed om, at de kun kunde bruges af Folk, der stode til den danske Stats Tjeneste og yderste Forsvar, men Tingene have jo efterhaanden udvillet sig saaledes, at det ikke blot er Noget, der kan tænkes, men Noget, der ligger nær, at Udlændinge, som maatte aldrig ville komme til Danmark, i Tidens Løb ville komme i Besiddelse af et eller maatte flere af vore Grevskaber. Eigeoverfor disse Bestemmelser i Privilegierne for Grever og Friherrer forekommer der mig at være al Grund til, at man flytter Motivernes Bestemmelser ned i selve Loven om Lehnene, naar man nu igjen vil synde med dette Spørgsmaal, og derfor skalde jeg ønske, at man dog vilde tage under fornyet Overveelse, om det dog ikke var muligt, at Nutiden stillede Forholdet til disse Mænd, som nyde saa store Indtægter af Landet, saaledes som Suveræniteten bestemt fordrede det.

Den anden Bestemmelse, som interesserer mig særligt i det foreliggende Lovforslag, er § 20. Jeg kan heller ikke Andet end se, at, eftersom Sagerne staa ved Loven af 21de Juni 1854, vil det vistnok i Længden blive en Umulighed at gennemføre denne Lov, naar man ikke kan føre § 20 frem til at faa et lignende Indhold som Loven af 1854. Jeg har hørt sigte for i dette Thing under andre Forhandlinger om denne Sag, at Loven af 1854